Parlamentul European
2024-2029

TEXTE ADOPTATE

P10_TA(2025)0146

Securitatea aprovizionării cu energie în UE

Rezoluția Parlamentului European din 8 iulie 2025 referitoare la asigurarea securității aprovizionării cu energie în UE (2025/2055(INI))

Parlamentul European,

– având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 194,

– având în vedere Directiva 2009/119/CE a Consiliului din 14 septembrie 2009 privind obligația statelor membre de a menține un nivel minim de rezerve de țiței și/sau de produse petroliere[1] (Directiva privind stocurile de petrol),

– având în vedere comunicarea Comisiei din 28 mai 2014 intitulată „Strategia europeană pentru securitate energetică” (COM(2014)0330),

– având în vedere Regulamentul (UE) 2017/1938 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2017 privind măsurile de garantare a siguranței furnizării de gaze și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 994/2010[2],

– având în vedere Directiva (UE) 2019/944 a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iunie 2019 privind normele comune pentru piața internă de energie electrică și de modificare a Directivei 2012/27/UE[3],

– având în vedere Regulamentul (UE) 2019/943 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 iunie 2019 privind piața internă de

---

1 JO L 265, 9.10.2009, p. 9, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/119/oj.
2 JO L 280, 28.10.2017, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/1938/oj.
3 JO L 158, 14.6.2019, p. 125, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2019/944/oj.

energie electrică[1],

– având în vedere Regulamentul (UE) 2019/941 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 iunie 2019 privind pregătirea pentru riscuri în sectorul energiei electrice și de abrogare a Directivei 2005/89/CE[2],

– având în vedere comunicarea Comisiei din 11 decembrie 2019 intitulată „Pactul verde european” (COM(2019)0640),

– având în vedere comunicarea Comisiei din 8 iulie 2020 intitulată „Consolidarea unei economii neutre climatic: o strategie a UE pentru integrarea sistemului energetic” (COM(2020)0299),

– având în vedere Regulamentul (UE) 2021/1153 al Parlamentului European și al Consiliului din 7 iulie 2021 de instituire a Mecanismului pentru interconectarea Europei și de abrogare a Regulamentelor (UE) nr. 1316/2013 și (UE) nr. 283/2014[3],

– având în vedere Regulamentul (UE) 2021/1119 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 iunie 2021 de instituire a cadrului pentru realizarea neutralității climatice și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 401/2009 și (UE) 2018/1999 („Legea europeană a climei”)[4],

– având în vedere Regulamentul (UE) 2022/869 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2022 privind liniile directoare pentru infrastructurile energetice transeuropene, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 715/2009, (UE) 2019/942 și (UE) 2019/943 și a Directivelor 2009/73/CE și (UE) 2019/944 și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 347/2013[5],

– având în vedere comunicarea comună a Comisiei și a Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate din 18 mai 2022 intitulată „Angajamentul extern al UE în domeniul energiei într-o lume în schimbare” (JOIN(2022)0023),

– având în vedere comunicarea Comisiei din 18 mai 2022 intitulată „Planul REPowerEU” (COM(2022)0230),

---

1 JO L 158, 14.6.2019, p. 54, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/943/oj.
2 JO L 158, 14.6.2019, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/941/oj.
3 JO L 249, 14.7.2021, p. 38, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1153/oj.
4 JO L 243, 9.7.2021, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1119/oj.
5 JO L 152, 3.6.2022, p. 45, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/869/oj.

– având în vedere comunicarea Comisiei din 18 octombrie 2022 intitulată „Digitalizarea sistemului energetic – un plan de acțiune al UE” (COM(2022)0552),

– având în vedere raportul final de evaluare al Grupului operativ UE-NATO privind reziliența infrastructurii critice, publicat în iunie 2023,

– având în vedere Directiva (UE) 2023/1791 a Parlamentului European și a Consiliului din 13 septembrie 2023 privind eficiența energetică și de modificare a Regulamentului (UE) 2023/955 (reformare)[1] (Directiva privind eficiența energetică),

– având în vedere Raportul anual din 2023 al Agenției de Aprovizionare a Euratom,

– având în vedere Directiva (UE) 2023/2413 a Parlamentului European și a Consiliului din 18 octombrie 2023 de modificare a Directivei (UE) 2018/2001, a Regulamentului (UE) 2018/1999 și a Directivei 98/70/CE în ceea ce privește promovarea energiei din surse regenerabile și de abrogare a Directivei (UE) 2015/652 a Consiliului (Directiva privind energia din surse regenerabile)[2],

– având în vedere Directiva (UE) 2024/1788 a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iunie 2024 privind normele comune pentru piețele interne în sectorul gazelor din surse regenerabile, al gazelor naturale și al hidrogenului, de modificare a Directivei (UE) 2023/1791 și de abrogare a Directivei 2009/73/CE (reformare)[3],

– având în vedere Regulamentul (UE) 2024/1789 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iunie 2024 privind piețele interne ale gazelor din surse regenerabile, gazelor naturale și hidrogenului, de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1227/2011, (UE) 2017/1938, (UE) 2019/942 și (UE) 2022/869 și a Deciziei (UE) 2017/684 și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 715/2009 (reformare)[4],

– având în vedere Regulamentul (UE) 2024/1787 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iunie 2024 privind reducerea emisiilor de metan în sectorul energetic și de modificare a

---

1 JO L 231, 20.09.2023, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2023/1791/oj.

2 JO L, 2023/2413, 31.10.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2023/2413/oj.

3 JO L, 2024/1788, 15.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1788/oj.

4 JO L, 2024/1789, 15.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1789/oj.

Regulamentului (UE) 2019/942[1],

– având în vedere Directiva (UE) 2024/1711 a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iunie 2024 de modificare a Directivelor (UE) 2018/2001 și (UE) 2019/944 în ceea ce privește îmbunătățirea organizării pieței energiei electrice a Uniunii[2],

– având în vedere Regulamentul (UE) 2024/1747 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iunie 2024 de modificare a Regulamentelor (UE) 2019/942 și (UE) 2019/943 în ceea ce privește îmbunătățirea organizării pieței energiei electrice a Uniunii [(Regulamentul privind organizarea pieței energiei electrice (Regulamentul EMD)][3],

– având în vedere rezoluția sa din 14 noiembrie 2024 referitoare la acțiunile UE împotriva flotelor rusești „fantomă” și asigurarea aplicării integrale a sancțiunilor împotriva Rusiei[4],

– având în vedere raportul lui Sauli Niinistö intitulat „Safer Together – Strengthening Europe’s Civilian and Military Preparedness and Readiness” (Un nivel mai mare de siguranță împreună - Consolidarea disponibilității și pregătirii în domeniul apărării civile și militare a Europei) (raportul Niinistö), publicat la 30 octombrie 2024,

– având în vedere Raportul special 09/2024 al Curții de Conturi Europene intitulat „Siguranța furnizării de gaze în UE”[5],

– având în vedere comunicarea Comisiei din 29 ianuarie 2025 intitulată „O Busolă pentru competitivitatea UE” (COM(2025)0030),

– având în vedere comunicarea comună a Comisiei și a Înaltei Reprezentante a Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate din 21 februarie 2025 intitulată „Planul de acțiune al UE privind securitatea cablurilor” (JOIN(2025)0009),

– având în vedere comunicarea Comisiei din 26 februarie 2025 intitulată „Planul de acțiune pentru energie la prețuri accesibile” (COM(2025)0079),

– având în vedere comunicarea comună a Comisiei și a Înaltei Reprezentante a Uniunii pentru afaceri externe și politica de

---

1 JO L, 2024/1787, 15.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1787/oj.
2 JO L, 2024/1711, 26.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1711/oj.
3 JO L, 2024/1747, 26.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1747/oj.
4 JO C, C/2025/809, 11.2.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/809/oj.
5 JO C, C/2024/3937, 27.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/3937/oj.

securitate din 26 martie 2025 intitulat „Strategia europeană privind o Uniune a pregătirii” (JOIN(2025)0130),

– având în vedere articolul 55 din Regulamentul său de procedură,

– având în vedere raportul Comisiei pentru industrie, cercetare și energie (A10-0121/2025),

A. întrucât securitatea energetică este un element esențial al unei economii reziliente, sustenabile și competitive; întrucât aprovizionarea cu energie sigură și la prețuri accesibile este esențială pentru creșterea economică, productivitatea industrială și bunăstarea societății;

B. întrucât, în contextul unei crize generale de securitate și al necesității de a se pregăti pentru provocările din domeniul apărării, asigurarea aprovizionării cu energie este o prioritate;

C. întrucât, în ciuda potențialului de a dezvolta surse interne de energie curate și regenerabile, UE importă peste 60 % din energie, inclusiv 90 % din gazele sale și 97 % din petrolul său[1], ceea ce o face vulnerabilă la posibilele întreruperi ale aprovizionării cu energie;

D. întrucât UE are potențialul de a dezvolta resurse regenerabile și, de la publicarea ultimei strategii de securitate energetică a Comisiei în 2014, producția de energie din surse regenerabile autohtonă a crescut substanțial – energia eoliană cu 98 %, energia solară fotovoltaică cu 314 %, energia termică solară cu 22 % și energia oceanică cu 244 %; întrucât, în aceeași perioadă, producția internă de combustibili fosili a UE a scăzut, producția de cărbune cu 53 %, petrolul cu 31 % și gazele cu 73 %;

E. întrucât în cazul unei rețele dominate de energia din surse regenerabile, Europa va trebui să se doteze, până în 2035, cu noi capacități de producție constante de energie electrică nepoluantă de peste 100 GW pentru a asigura fiabilitatea, securitatea energetică și costuri mai mici[2];

F. întrucât decalajul dintre producția de energie și cererea din UE

---

1 Comisia Europeană, „Întrebări și răspunsuri privind REPowerEU: Acțiune comună la nivel european pentru o energie mai accesibilă din punctul de vedere al prețurilor, mai sigură și mai durabilă”, https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/ro/qanda_22_1512.

2 Grupul operativ pentru aer curat, „24/7 carbon-free energy: How Europe can and must secure clean electricity around the clock” (Energie fără emisii de carbon 24 de ore din 24, 7 zile din 7: cum poate și trebuie Europa să garanteze electricitate curată 24 de ore din 24), https://www.catf.us/2023/11/24-7-carbon-free-energy-europe-secure-clean-electricity-around-clock/?utm.

afectează negativ balanța comercială a UE, importurile de energie ridicându-se la 427 de miliarde EUR în 2024 – în scădere de la un vârf de 602 miliarde EUR în 2022 – pentru cărbune, petrol și gaze[1];

G. întrucât producția nucleară a UE a scăzut cu 24 % din 2014[2]; întrucât o serie de state membre își manifestă dorința de a dezvolta energia nucleară ca pilon al strategiilor lor energetice și de a face progrese în proiectele din domeniul energiei nucleare;

H. întrucât diversificarea surselor de energie contribuie la autonomia strategică deschisă a UE, la securitatea energetică și la reziliența la întreruperile aprovizionării externe;

I. întrucât aplicarea unor măsuri de producție internă de energie curată și din surse regenerabile, de eficiență energetică și de economisire a energiei de-a lungul întregului lanț valoric reduce dependența de sursele externe de energie și crește securitatea aprovizionării cu energie; întrucât politicile UE în materie de eficiență energetică au dat rezultate structurale, cererea de energie atingând un nivel maxim în 2006 și scăzând cu 20 % în 2023[3], ceea ce evidențiază că eficiența energetică este cea mai rentabilă modalitate de a reduce emisiile, de a spori competitivitatea, de a face consumul de energie mai accesibil ca preț și de a îmbunătăți securitatea energetică;

J. întrucât statele membre diferă în ceea ce privește caracteristicile naturale și geografice, aprovizionarea cu energie, securitatea, sursele și politicile;

K. întrucât, timp de decenii, Federația Rusă a folosit livrările sale de petrol, cărbune, energie nucleară și gaze către UE drept armă pentru a diviza statele membre și, din vara anului 2021, pentru a alimenta inflația și a slăbi hotărârea Europei de a sprijini Ucraina în lupta sa dreaptă pentru libertate; întrucât războiul Rusiei împotriva Ucrainei a început în 2014; întrucât, din 24 februarie 2022, Rusia poartă un război de agresiune pe scară largă, ilegal, neprovocat și nejustificat împotriva Ucrainei; întrucât statele membre au convenit

---

1 Raportul Comisiei prind prețurile și costurile energiei în Europa (COM(2025)0072) p.13, https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/PDF/?uri=CELEX:52025DC0072.

2 Eurostat, „Nuclear energy statistics” (Statistici privind energia nucleară), https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Nuclear_energy_statistics.

3 Agenția Europeană de Mediu, „Primary and final energy consumption in the European Union, European Environment Agency” (Consumul de energie primară și finală în Uniunea Europeană, Agenția Europeană de Mediu), https://www.eea.europa.eu/en/analysis/indicators/primary-and-final-energy-consumption/primary-and-final-energy-consumption-1?activeTab=6fbd444d-c422-4a78-8492-fd496bd61b7a.

în Declarația de la Versailles[1] să reevalueze modul în care își asigură siguranța alimentării cu energie și să renunțe treptat la dependența de importurile de gaze, petrol și cărbune din Rusia „cât mai curând posibil”, printre altele, accelerând dezvoltarea surselor regenerabile de energie și a producției de componente-cheie ale acestora, și accelerând reducerea dependenței globale a UE de combustibilii fosili, ținând seama de circumstanțele naționale și de alegerile statelor membre în ceea ce privește mixul energetic; întrucât planul REPowerEU a prezentat un set de acțiuni prin care să se pună capăt importului de combustibili fosili din Rusia cel târziu până în 2027;

L. întrucât, deși majoritatea importurilor de petrol și cărbune din Rusia au fost supuse unor sancțiuni, importurile de gaze și de energie nucleară din Rusia au rămas, din păcate, neafectate de regimul de sancțiuni al UE, în contextul îngrijorărilor privind securitatea aprovizionării;

M. întrucât ponderea gazului rusesc, atât a gazului natural lichefiat (GNL), cât și a gazului furnizat prin gazoducte, din importurile totale de energie ale UE a scăzut semnificativ, de la 45 %, în 2021, la aproximativ 19 %, în 2024; întrucât importurile UE de combustibili fosili din Rusia în al treilea an al invaziei au depășit ajutorul financiar acordat de UE Ucrainei în aceeași perioadă (18,7 miliarde EUR în 2024)[2]; întrucât, de la începutul războiului, Rusia a obținut în total venituri în valoare de 206 miliarde EUR din exporturile de combustibili fosili către UE; întrucât exporturile de combustibili fosili la scară mondială constituie cea mai mare sursă de venituri pentru Rusia, ridicându-se la 250 de miliarde EUR pe an[3] - echivalentul a 160 % din bugetul militar rus pentru acest an[4];

---

1 A se vedea https://www.consilium.europa.eu/media/54785/20220311-versailles-declaration-ro.pdf.

2 Centre for Research on Energy and Clean Air, „EU imports of Russian fossil fuels in third year of invasion surpass financial aid sent to Ukraine” (Centrul de cercetare privind energia și aerul curat - Importurile UE de combustibili fosili din Rusia în al treilea an al invaziei depășesc ajutorul financiar acordat de UE Ucrainei), https://energyandcleanair.org/publication/eu-imports-of-russian-fossil-fuels-in-third-year-of-invasion-surpass-financial-aid-sent-to-ukraine/.

3 Cifra anuală de la invadarea Ucrainei de către Rusia, în 2021, până în 2024. A se vedea: Centre for Research on Energy and Clean Air, „EU imports of Russian fossil fuels in third year of invasion surpass financial aid sent to Ukraine” (Importurile UE de combustibili fosili din Rusia în al treilea an al invaziei depășesc ajutorul financiar acordat de UE Ucrainei).

4 A se vedea: Institutul internațional pentru cercetare în domeniul păcii de la Stockholm, „Preparing for a Fourth Year of War: Military Spending in Russia’s Budget for 2025’” (Pregătirea pentru al patrulea an de război: cheltuielile militare în bugetul Rusiei pentru 2025).

N. întrucât, din cele 100 de reactoare în funcțiune în Uniunea Europeană, 18 sunt situate în cinci țări ale UE și au fost proiectate în Rusia sau în Uniunea Sovietică, fiecare depinzând, într-o măsură mai mică sau mai mare, de Rosatom, ceea ce reprezintă un risc deosebit pentru securitatea energetică europeană; întrucât, în 2024, Rusia a acoperit aproximativ 23 % din cererea totală a UE de servicii de conversie a uraniului și 24 % din serviciile de îmbogățire a uraniului;

O. întrucât Rusia a eludat sancțiunile prin intermediul flotei sale „fantomă”, care transportă petrol pentru cumpărătorii interesați sub pavilioane false sau fără pavilioane, acest lucru prezentând riscuri grave pentru mediu; întrucât statele membre nu au pus încă în aplicare măsurile eficace adoptate de Consiliu în cadrul celui de al 15-lea pachet de sancțiuni împotriva eludării sancțiunilor prin intermediul flotei „fantomă”;

P. întrucât, în rezoluția sa din noiembrie 2024, Parlamentul a invitat UE și statele sale membre să interzică toate importurile de energie din Rusia, inclusiv GNL și energie nucleară, să solicite ca navelor care exportă GNL din Rusia să li se interzică intrarea în porturile UE și să se abțină de la încheierea oricăror noi acorduri cu Rosatom sau cu filialele sale;

Q. întrucât absența unei strategii actualizate și solide a UE în materie de securitate energetică afectează în mod negativ întreprinderile, industriile și gospodăriile; întrucât acest lucru, printre alți factori determinanți, a dus la o creștere bruscă a sărăciei energetice, aproape una din zece gospodării (10,6 %) neputând să își încălzească în mod adecvat locuința în 2023[1], față de 6,9 % în 2021[2];

R. întrucât atacurile împotriva infrastructurii energetice critice pot duce la o pierdere de energie electrică care afectează simultan mai multe state membre și la daune economice substanțiale, pot submina securitatea publică și pot avea consecințe asupra capabilităților de apărare ale UE; întrucât sectorul energetic european a fost țința a numeroase atacuri cibernetice de la invadarea Ucrainei de către Rusia; întrucât infrastructura energetică critică a Mării Baltice face obiectul unor atacuri regulate din partea Rusiei; întrucât numărul tot mai mare de incidente de hărțuire în perimetrul infrastructurii energetice offshore ridică motive serioase de îngrijorare;

S. întrucât rolul NATO în securitatea energetică a fost definit pentru prima dată la summitul de la București din 2008 și, de atunci, a fost întărit; întrucât NATO întărește securitatea infrastructurii critice

---

1 A se vedea: Eurostat, „10.6 % of EU population struggled to keep homes warm’” (10,6 % din populația UE a întâmpinat dificultăți în a-și încălzi locuințele).

2 A se vedea: Eurostat, „Key figures on European living conditions – 2024 edition” (Cifre-cheie privind condițiile de viață în Europa – ediția 2024).

pentru a preveni sabotajul, inclusiv prin inițiativa „Baltic Sentry”, lansată recent; întrucât NATO ajută autoritățile naționale să își consolideze reziliența la întreruperile aprovizionării cu energie care ar putea afecta apărarea națională și colectivă;

T. întrucât integrarea sistemelor de energie electrică ale statelor baltice în rețeaua continentală europeană în februarie 2025 a reprezentat un pas esențial în direcția consolidării securității lor energetice, deoarece a eliminat dependența de rețeaua controlată de Rusia, reducând astfel vulnerabilitățile geopolitice și consolidând reziliența regiunii baltice,

O nouă viziune pentru securitatea energetică într-un peisaj mondial în schimbare

1. reamintește că Agenția Europeană de Mediu definește securitatea energetică ca fiind „disponibilitatea energiei în orice moment sub diferite forme, în cantități suficiente și la prețuri rezonabile și/sau accesibile”; consideră că o abordare cuprinzătoare a securității energetice ar trebui să țină seama de dimensiunea infrastructurii fizice, de disponibilitatea, fiabilitatea, stabilitatea și accesibilitatea ca preț a aprovizionării și de sustenabilitate sa și ar trebui să pună accentul pe dimensiunile geopolitică și climatică;

2. subliniază că securitatea energetică este o chestiune transsectorială care stă la baza funcționării tuturor sectoarelor critice, făcând ca aceasta să fie indispensabilă pentru stabilitatea economică, siguranța publică și reziliența națională; subliniază că integrarea considerentelor privind securitatea energetică în politicile relevante și în evaluările de impact care stau la baza acestora este esențială pentru a crește coerența, consecvența și eficacitatea generală a procesului de elaborare a politicilor UE;

3. subliniază că situația geopolitică actuală și menținerea dependențelor periculoase în materie de aprovizionare cu energie evidențiază necesitatea de a revizui înțelegerea securității energetice și recunoaște că reziliența sistemelor energetice, înțeleasă ca fiind capacitatea de a anticipa, de a rezista, de a se adapta și de a se redresa rapid în urma posibilelor perturbări, este în prezent un imperativ strategic;

4. subliniază că, pe măsură ce sistemul energetic continuă să se decarbonizeze, ponderea surselor regenerabile de energie crește, iar electrificarea avansează, o piață a energiei funcțională și integrată, eficiența energetică, integrarea surselor de flexibilitate (stocarea energiei electrice și termice, hidrogenul, infrastructura dezvoltată în mod cuprinzător și reziliență, răspunsul părții de consum etc.) și o capacitate dispecerizabilă suficientă vor fi esențiale pentru a gestiona cu succes intermitența surselor regenerabile de energie și pentru a debloca întregul potențial al tranziției energetice;

5. subliniază că securitatea energetică nu poate exista în lipsa adecvării; constată că problemele de penurie ce afectează zonele periferice ale Europei în 2025 au tendința să se deplaseze spre zonele centrale ale continentului până în 2033[1]; consideră că mecanismele de asigurare a capacității joacă un rol structural în garantarea unei capacități de rezervă dispecerizabile pentru a permite ajustarea în perioadele de vârf sau de deficit de aprovizionare, precum și în stimularea investițiilor necesare în capacitatea de producție pe care semnalele pieței, care se bazează exclusiv pe prețul în timpul orelor rare de penurie, nu le pot justifica; subliniază că trebuie să se garanteze că mecanismele sunt deschise diferitelor tipuri de resurse (cum ar fi răspunsul părții de consum, economiile de energie, agregarea, unitățile de stocare și resursele transfrontaliere) capabile să furnizeze serviciile necesare, cum ar fi flexibilitatea, să nu creeze denaturări nejustificate ale pieței sau să limiteze comerțul interzonal și să reflecte compatibilitatea cu un viitor sistem de energie electrică decarbonizat, inclusiv prin coerența cu limitele de emisii prevăzute la articolul 22 din Regulamentul privind organizarea pieței energiei electrice; reamintește că remunerarea pentru mecanismele de asigurare a capacității acoperă numai disponibilitatea acestora; subliniază că trebuie să se simplifice și să se raționalizeze urgent procesele lor de aprobare, așa cum se solicită în revizuirea Regulamentului privind organizarea pieței energiei electrice, acordând totodată atenția cuvenită problemelor specifice ale pieței energiei electrice din statele membre respective în procesul de aprobare al Comisiei; ia act de raportul Comisiei privind evaluarea posibilităților de raționalizare și simplificare a procesului de aplicare a unui mecanism de asigurare a capacității[2] și de lucrările în curs referitoare la cadrul privind ajutoarele de stat în contextul Pactului pentru o industrie curată, cu propuneri concrete de accelerare a procesului de aprobare; constată că, deși piața de echilibrare oferă servicii esențiale pe termen scurt, ea nu este încă favorabilă investițiilor și, prin urmare, invită Comisia să prevadă stimulente pentru a dezvolta activele flexibile de care piețele de echilibrare au nevoie urgentă;

6. subliniază că decarbonizarea ar trebui să țină seama de particularitățile statelor membre și ale regiunilor lor, inclusiv ale teritoriilor ultraperiferice ale Europei și ale regiunilor care beneficiază de Fondul pentru o tranziție justă, de nivelul lor de acces la diferite tipuri de surse de energie curate, de nevoile industriilor și de vulnerabilitatea cetățenilor lor, pentru a garanta o tranziție justă care să mențină securitatea energetică creând sinergii între ambițiile climatice, condițiile geografice și naturale și realitățile economice și

---

1 Rețeaua europeană a operatorilor de sisteme de transport de energie electrică (ENTSO-E), Evaluarea adecvării resurselor la nivel european, decembrie 2023.

2 COM(2025)0065.

sociale;

7. observă că este nevoie de o abordare mai amplă a flexibilității în materie de combustibili nefosili și a stocării energiei, care să țină seama de molecule și de căldură; pune în evidență potențialul sistemelor de încălzire centralizată, care pot folosi stocarea termică pentru a reduce temperatura buclei și pentru a încorpora căldura reziduală, energia solară, energia geotermică și din alte surse regenerabile, utilizând, după caz, gaze naturale într-o perioadă de tranziție; atrage atenția asupra rolului important pe care îl poate juca utilizarea optimă a cogenerării de înaltă eficiență, în conformitate cu Directiva privind eficiența energetică, în ceea ce privește contribuția la echilibrarea rețelei de energie electrică și la competitivitatea anumitor sectoare industriale, în special a celor care nu dispun de modalități alternative de producere a energiei termice la prețuri accesibile în procesele lor industriale; subliniază că trebuie să se modernizeze și să se extindă rețelele de încălzire centralizată în acest scop;

8. subliniază că neutralitatea tehnologică joacă un rol esențial în întărirea securității aprovizionării cu energie, evitând în același timp efectele de blocare și promovând sustenabilitatea, eficiența economică și o tranziție justă; reamintește că trebuie să se investească într-un portofoliu divers de tehnologii curate, care să permită regiunilor să adopte tehnologiile cele mai adecvate nevoilor lor într-un mod eficient din punctul de vedere al costurilor, făcând energia mai abordabilă și mai accesibilă;

9. constată că raportul Draghi[1] subliniază că o reducere a dependenței de importurile de combustibili fosili ar spori competitivitatea UE, accesibilitatea din punct de vedere financiar și securitatea aprovizionării; constată că gazele naturale sunt în prezent o componentă a securității energetice a UE, cu o cerere de 320 de miliarde de metri cubi în 2024, și ia act de previziunile Agenției Internaționale a Energiei (AIE) care indică o cerere moderată de 260 de miliarde de metri cubi anual până în 2035[2], în timp ce un scenariu REpowerEU preconiza o posibilă reducere a cererii cu 184 de miliarde de metri cubi până în 2030, ceea ce reprezintă o scădere cu aproximativ 50 % a cererii de gaze naturale în mai puțin de cinci ani, comparativ cu cererea de 356 de miliarde de metri cubi în 2022; reamintește propunerea Draghi de a stabili o strategie cuprinzătoare pentru gazele naturale, care să îi gestioneze rolul în timpul tranziției și să asigure aprovizionarea cu gaze naturale, care ar trebui să

---

1 A se vedea „Raportul Draghi privind competitivitatea UE”, https://commission.europa.eu/topics/eu-competitiveness/draghi-report_en.

2 Agenția Internațională a Energiei, 2024 World Energy Outlook (Perspectivele mondiale în domeniul energiei pentru 2024), CE 4Q Raport privind piața gazelor 2024.

ghideze alegerile în materie de infrastructură, parteneriatele internaționale și legislația; constată cu îngrijorare că politicile inconsecvente în domeniul gazelor naturale au slăbit poziția de negociere a întreprinderilor din UE, expunându-le la prețurile de pe piața spot mondială și creând un decalaj potențial între ceea ce a garantat prin contract UE și ceea ce se va importa în timp;

10. subliniază că dezvoltarea energiei nucleare rămâne o prerogativă națională în cadrul dreptului UE; constată că, pentru statele membre care aleg să includă energia nucleară în mixul lor energetic, aceasta poate juca un rol important într-un sistem energetic integrat, în care pătrund tot mai mult sursele regenerabile de energie; constată că mai multe state membre consideră că trebuie susținută dezvoltarea și implementarea tehnologiilor nucleare existente și de nouă generație, precum și întregul ciclu al combustibilului nuclear, ceea ce va contribui la crearea unui lanț tehnologic de aprovizionare competitiv în UE, pentru a asigura autonomia strategică deschisă; subliniază că este important să se evalueze costul total al întregului ciclu de viață al energiei nucleare, inclusiv al construcției, exploatării, securității, impactului asupra mediului și sănătății, gestionării deșeurilor și dezafectării; ia act de dependența actuală și continuă de furnizorii străini, aproximativ 97 % din aprovizionarea UE cu uraniu natural în 2022 provenind din surse străine[1] și subliniază că trebuie să se diversifice sursele de aprovizionare cu uraniu și combustibil nuclear și să se dea curs recomandării Agenției de Aprovizionare a Euratom în ceea ce privește dezvoltarea unor lanțuri de aprovizionare fiabile pentru a răspunde cererii tot mai mari de tehnologii nucleare și de tehnologii nucleare noi; ia act, în acest sens, de decizia recentă a Băncii Europene de Investiții de a-și reînnoi sprijinul pentru consolidarea capacităților europene de îmbogățire a uraniului; subliniază că reactoarele modulare mici (SMR) și reactoarele modulare avansate (AMR) au potențialul de a spori securitatea energetică, furnizând energie cu emisii scăzute de dioxid de carbon; constată totuși că tehnologia nu este încă pe deplin dezvoltată; salută evaluarea anunțată a posibilității de a raționaliza practicile de acordare a licențelor pentru noile tehnologii din domeniul energiei nucleare, cum ar fi SMR;

11. recunoaște că energia din surse regenerabile favorizează autonomia energetică și securitatea aprovizionării pe termen lung; subliniază că sursele regenerabile de energie sunt esențiale pentru a asigura securitatea energetică, deoarece constituie deja principala sursă de energie produsă pe plan intern pentru UE; subliniază că este important să se maximizeze utilizarea capacităților existente de energie din surse regenerabile, în special abordând problema restricționării, întrucât congestionarea rețelei în UE a redus cu peste 12 TWh energia electrică din surse regenerabile în 2023, generând o

---

1 Raportul anual pe 2023 al Agenției de Aprovizionare a Euratom.

cantitate suplimentară de 4,2 milioane de tone de emisii de CO_2[1]; constată că sursele regenerabile de energie au contribuit deja la reducerea dependenței UE de gazele rusești, deoarece acestea reprezentau 25 % din energie și 45 % din energia electrică consumată în UE în 2023; reafirmă că este important ca UE să sprijine constant dezvoltarea și implementarea tehnologiilor consacrate în domeniul energiei din surse regenerabile, cum ar fi energia solară, eoliană, geotermică și pompele de căldură; reiterează că trebuie acordat sprijin în materie de politici și de investiții pentru sectoarele mai puțin dezvoltate sau emergente, pentru a accelera implementarea tehnologiilor din domeniul energiei din surse regenerabile care sunt cele mai relevante, în funcție de contextul național și local, cum ar fi tehnologiile geotermice inovatoare, biometanul, energia solară termică, energia marină, energia maremotrică, energia osmotică și energia solară concentrată; își exprimă îngrijorarea că, în lipsa unor politici de sprijin țintite, este posibil ca unele tehnologii inovatoare să nu ajungă să fie comercializate în timp util și, prin urmare, invită statele membre să sprijine cercetarea, demonstrarea, adoptarea pe piață și extinderea acestora; invită Comisia să prezinte un plan de investiții pentru aceste tehnologii în domeniul energiei din surse regenerabile;

12. constată, în special, potențialul energiei geotermice, estimat să ajungă la 510 GW până în 2035, cu un factor de capacitate de 80-90 %; evidențiază că vaste resurse sunt neexploatate în anumite regiuni ale UE și invită Comisia să dea curs solicitării Parlamentului de a sprijini dezvoltarea energiei geotermice, inclusiv prin crearea unor instrumente de atenuare a riscurilor;

13. solicită AIE să efectueze o analiză pentru a evalua posibilitățile de utilizare a resurselor de gaze naturale ale UE; constată că producția internă de gaze naturale a UE a scăzut cu peste o treime între 2020 și 2023 și că, potrivit estimărilor, această scădere va continua fără o creștere semnificativă pe termen scurt a producției de gaze verzi din UE, inclusiv de biogaz și biometan; constată că raportul Draghi subliniază că, deși decarbonizarea se face treptat și se trece la hidrogen și gaze verzi în conformitate cu RED III și REPowerEU ca măsură tranzitorie, producția internă de gaze naturale ar putea, de asemenea – atunci când statele membre consideră că acest lucru se justifică – juca un rol în securitatea aprovizionării și în evitarea expunerii la evoluții geopolitice negative;

14. subliniază că diversificarea este vitală pentru a atenua riscul de dominare a furnizorilor într-un context geopolitic în schimbare;

---

[1] ACER, Transmission capacities for cross-zonal trade of electricity and congestion management in the EU (Capacități de transport pentru comerțul interzonal cu energie electrică și gestionarea congestiilor în UE). Raportul de monitorizare a pieței pentru 2024, p. 52.

consideră că UE trebuie să consolideze parteneriatele internaționale cu furnizori fiabili de energie, materii prime și componente de tehnologie curată în toate regiunile lumii și, în special, cu țările din Spațiul Economic European;

15. subliniază că consolidarea securității energetice necesită o abordare holistică, în special prin îmbunătățirea eficienței energetice în principalele sectoare ale utilizării finale a energiei, cum ar fi clădirile și industria, prin promovarea economiilor de energie, stimularea investițiilor în cercetare și dezvoltare și asigurarea unei participări semnificative a cetățenilor, toate acestea fiind esențiale pentru realizarea unui sistem energetic rezilient, sustenabil și favorabil incluziunii;

16. invită Comisia să țină seama de viitoarele necesități în domeniul capabilităților și al mobilității militare în dezvoltarea sistemului energetic al UE; constată cu îngrijorare că UE depinde în mare măsură de importuri în ceea ce privește țițeiul și produsele petroliere; invită Comisia să pregătească o strategie cuprinzătoare privind combustibilii lichizi pentru a se asigura că armata are acces imediat la aceștia într-o situație de criză și pentru a reduce dependența de lanțurile de import vulnerabile și de producătorii nefiabili, în special prin dezvoltarea combustibililor sintetici avansați (cum ar fi combustibilii de aviație durabili și e-combustibilii) în Europa;

17. atrage atenția asupra recomandării din raportul Niinistö referitoare la necesitatea de a continua lucrările privind coridoarele prioritare de transport cu dublă utilizare pentru nevoile logistice civile și de apărare și privind extinderea lanțurilor de aprovizionare cu combustibil pentru forțele armate de-a lungul acestor coridoare, precum și constituirea de stocuri și rezerve strategice de energie, care ar putea fi deosebit de utile pentru regiunile în care infrastructurile de gazoducte și de stocare a combustibilului sunt insuficient dezvoltate; invită, în acest sens, Comisia să revizuiască Directiva privind stocurile petroliere în lumina recentelor schimbări geopolitice și a nevoilor în materie de pregătire militară pentru a consolida securitatea energetică și reziliența împotriva riscurilor militare emergente;

18. recunoaște rapiditatea cu care se accelerează cererea de energie ca urmare a dezvoltării sectorului digital, nevoile energetice ale centrelor de date și ale sistemelor de inteligență artificială fiind deosebit de ridicate; subliniază că această evoluție evidențiază necesitatea de a adopta urgent politici solide în materie de eficiență energetică și accentuează că este important ca UE să caute proactiv soluții sustenabile și orientate către viitor pentru a răspunde acestei cereri tot mai mari, menținând în același timp reziliența sistemului său energetic;

O infrastructură energetică rezilientă

19. constată că blocajele din infrastructură împiedică beneficiile integrării sectoriale să se concretizeze și agravează amenințările la adresa securității energetice; subliniază că este important să se investească în noi rețele energetice, inclusiv în interconexiuni transfrontaliere și în rețele din largul mării, și să se optimizeze infrastructura existentă pentru a crește capacitatea utilizându-se tehnologii de îmbunătățire a rețelelor (GET) cu reducerea simultană a nevoilor de infrastructuri noi, pentru a permite integrarea surselor regenerabile de energie și a altor instalații de nouă generație, pentru a elimina decalajele de preț, a îmbunătăți eficiența generală a sistemului și a promova solidaritatea între statele membre în cazul unei crize energetice; subliniază necesitatea unei bune planificări tehnice a infrastructurii, care să țină seama de caracteristicile geografice și naturale, asigurându-se în același timp viabilitatea pe termen lung și evitându-se crearea de active depreciate;

20. invită Comisia să evalueze de urgență zonele în care interconexiunile sunt insuficiente pentru atingerea obiectivului actual de interconectare de 15 %, astfel cum este prevăzut în Regulamentul (UE) 2018/1999[1]; subliniază importanța proiectelor de interes comun (PIC) pentru asigurarea unui flux eficient și sigur de energie electrică între statele membre și regiuni, consolidându-se astfel integrarea transfrontalieră și solidaritatea energetică pe teritoriul UE; recunoaște rolul Mecanismului pentru interconectarea Europei pentru energie (MIE-E) în finalizarea investițiilor menționate mai sus și își reiterează solicitarea ca finanțarea acestuia să fie majorată în mod semnificativ atunci când se propune următorul cadru financiar multianual;

21. invită statele membre să accelereze procedurile de autorizare pentru instalațiile și rețelele de energie electrică; constată că procedurile de autorizare excesiv de lungi ar putea crea o insecuritate juridică, subminând adecvarea resurselor prin întârzierea punerii în aplicare a proiectelor critice – fie pentru retehnologizarea sau modernizarea siturilor de producție existente, fie pentru dezvoltarea infrastructurii de transport, distribuție sau stocare; salută progresele pozitive înregistrate în ceea ce privește dispozițiile adoptate în cea mai recentă revizuire a Directivei privind energia din surse regenerabile

---

[1] Regulamentul (UE) 2018/1999 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2018 privind subvențiile străine care denaturează piața internă (JO L 328, 21.12.2018, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1999/oj).

și a Regulamentului de urgență privind autorizarea[1], în sensul accelerării, raționalizării și simplificării procedurilor de acordare a autorizațiilor;

22. reamintește că schimbările climatice continuă să se agraveze, punând o presiune tot mai mare asupra sistemului energetic din cauza fenomenelor meteorologice extreme, cum ar fi valurile de căldură care conduc la oprirea centralelor termice, secetele care reduc producția și furtunile, inundațiile și incendiile puternice care afectează rețelele electrice și conductele de gaze; evidențiază că efectele schimbărilor climatice asupra unităților de producție, a rețelelor și a practicilor de consum ar trebui mai bine integrate în modelarea și pregătirea infrastructurii energetice; accentuează că este nevoie de o planificare a sistemului energetic care să asigure reziliență și care să includă strategii de adaptare la schimbările climatice, cum ar fi tehnologiile avansate de răcire, flexibilitatea rețelei, generarea descentralizată de energie din surse regenerabile și o mai bună protecție a infrastructurii; subliniază importanța includerii în proiectele energetice, încă din primele etape de dezvoltare, a unui plan prin care să se anticipeze schimbările climatice, bazat pe o evaluare inițială a riscurilor;

23. invită Comisia să dezvolte în continuare premisele din Directiva (UE) 2022/2557[2] privind reziliența entităților critice, facilitând punerea în aplicare deplină și armonizată a acesteia prin comunicarea de bune practici, materiale de orientare și metodologii, precum și prin activități și exerciții de formare transfrontaliere, pentru a sprijini statele membre, autoritățile competente și entitățile energetice de importanță critică;

24. reliefează că este necesar să se investească în apărarea și reziliența infrastructurii energetice în fața amenințărilor generate de om, cum ar fi atacurile militare, hibride și cibernetice; își exprimă îngrijorarea cu privire la recentele incidente de sabotaj din Marea Baltică și solicită acțiuni mai ferme la nivelul UE pentru a proteja infrastructura energetică critică a UE, inclusiv conexiunile transfrontaliere cu țările din afara UE, cum ar fi conductele și cablurile submarine, parcurile eoliene din largul mării și interconexiunile, concepute pentru a sprijini statele membre cele mai afectate și pentru a completa măsurile naționale; salută în acest sens comunicarea comună referitoare la Planul de acțiune al UE privind

---

1 Regulamentul (UE) 2022/2577 al Consiliului din 22 decembrie 2022 de stabilire a unui cadru pentru accelerarea implementării energiei din surse regenerabile (JO L 335, 29.12.2022, p. 36, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2577/oj).

2 Directiva (UE) 2022/2557 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 decembrie 2022 privind reziliența entităților critice și de abrogare a Directivei 2008/114/CE a Consiliului (JO L 333, 27.12.2022, p. 164, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2557/oj).

securitatea cablurilor;

25. observă că descentralizarea sistemului energetic, care îmbunătățește reziliența și facilitează totodată tranziția energetică, împreună cu diversificarea surselor și creșterea autonomiei, reduc dependența de centralele electrice centralizate, reduc la minimum riscurile de întrerupere a alimentării, îmbunătățesc stabilitatea rețelei și facilitează redresarea mai rapidă în urma perturbărilor; subliniază, în același timp, că numărul mai mare de surse de energie îndepărtate și dispersate, stocarea energiei și noile conexiuni impun măsuri mai puternice pentru a se asigura o bună protecție a infrastructurii;

26. invită Comisia să tragă învățăminte din războiul din Ucraina, luând act, în special, de rolul esențial al interconectării rețelelor electrice, al microrețelelor, al energiei fotovoltaice distribuite, al energiei eoliene și al stocării energiei în acumulatori, în asigurarea unei mai mari reziliențe a rețelei de energie electrică împotriva atacurilor militare, inclusiv a atacurilor cibernetice, a dronelor și a rachetelor; salută eforturile susținute ale Ucrainei de a menține funcționalitatea și siguranța sistemului său energetic în timpul războiului de agresiune al Rusiei și subliniază că sprijinirea Ucrainei presupune și o contribuție la protejarea integrității rețelei sale electrice naționale;

27. constată cu îngrijorare că micile resurse de energie distribuită (DER) conectate la internet, cum ar fi invertoarele, nu fac obiectul unor proceduri corespunzătoare de evaluare a conformității în cadrul legislației privind securitatea cibernetică, cum ar fi Regulamentul privind reziliența cibernetică[1], și întrucât acestea pot fi controlate de la distanță, iar softul lor poate fi actualizat de producători, care nu sunt, în multe cazuri, vânzători de încredere, acești vânzători nefiabili ar putea prelua controlul asupra rețelelor electrice ale UE; îndeamnă Comisia să stabilească evaluări obligatorii ale riscurilor pentru DER, în funcție de țara de origine, asigurând o supraveghere strictă a dispozitivelor controlate din jurisdicții cu potențiale probleme de securitate și impunându-le cerințe de localizare; solicită să se asigure o mai mare reziliență a lanțurilor de aprovizionare europene prin promovarea producției de DER pe teritoriul UE și prin încurajarea alianțelor cu parteneri internaționali de încredere; subliniază că sunt necesare un număr corespunzător de specialiști în securitatea cibernetică și o coordonare strânsă între statele membre pentru a fi tratate aceste vulnerabilități;

---

[1] Regulamentul (UE) 2024/2847 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2024 privind cerințele orizontale în materie de securitate cibernetică pentru produsele cu elemente digitale și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 168/2013 și (UE) 2019/1020, precum și a Directivei (UE) 2020/1828 (Regulamentul privind reziliența cibernetică) (JO L, 2024/2847, 20.11.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2847/oj).

28. invită întreprinderile energetice care gestionează infrastructura critică să colaboreze îndeaproape cu Agenția UE pentru Securitate Cibernetică și să se doteze cu cele mai avansate instrumente de securitate cibernetică; consideră că ar trebui intensificată cooperarea cu NATO în domeniul securității cibernetice, pentru a se contracara amenințările hibride la adresa securității energetice a Europei;

29. observă că statele membre trebuie să depună toate eforturile pentru a-și spori reziliența, care include capacitatea de a preveni incidentele, de a se proteja împotriva acestora, de a răspunde la acestea, de a rezista la incidente, de a atenua incidentele, de a absorbi incidentele, de a se adapta la acestea și de a se redresa în urma acestora, ținând seama pe deplin de interdependența pieței energiei din UE și de potențialul efect de domino pe care îl pot avea în întreaga Uniune disfuncționalitățile infrastructurii dintr-o țară; subliniază, în special, necesitatea de a se consolida aspectul redresării, acest lucru putând fi realizat printr-un mecanism european eficient de remediere și răspuns și prin planuri operative naționale și regionale, care pot servi drept element important în strategia de descurajare a UE; constată importanța solidarității în cadrul UE pentru a se răspunde la potențialele incidente de infrastructură, asigurându-se acțiuni coordonate și un sprijin reciproc între statele membre;

30. reamintește că infrastructura energetică constituie un sector deosebit de sensibil, care trebuie protejat de interesele străine; cere insistent statelor membre și Comisiei să combată riscurile de securitate legate de investițiile străine în infrastructura energetică și de achizițiile străine de infrastructuri energetice; își exprimă îngrijorarea cu privire la o serie de investiții străine potențial sensibile, în special în rețele; salută, în acest sens, revizuirea în curs a Regulamentului privind examinarea investițiilor străine[1] ca un pas oportun către adoptarea unei abordări strategice stricte față de dezvoltarea și supravegherea infrastructurii energetice europene;

31. evidențiază că securitatea energetică ar trebui să cuprindă aprovizionarea cu tehnologii ecologice esențiale, componente și materii prime critice și observă că acestea trebuie obținute din surse diversificate; solicită un sprijin sporit pentru industria producătoare de rețele a UE ca pilon strategic al tranziției energetice, cu un accent deosebit pe asigurarea unui mediu normativ echitabil și competitiv pentru producătorii europeni, explorându-se în același timp potențialul cerințelor locale privind conținutul pentru a consolida securitatea energetică, reziliența lanțului de aprovizionare

---

[1] Regulamentul (UE) 2019/452 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 martie 2019 de stabilire a unui cadru pentru examinarea investițiilor străine directe în Uniune (JO L 79 I, 21.3.2019, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/452/oj).

și competitivitatea industrială; solicită actualizarea cadrului privind achizițiile publice, pentru a simplifica și a reduce sarcina administrativă pentru operatorii de rețea în ceea ce privește accesul la tehnologiile de rețea necesare;

32. subliniază importanța integrării principiilor circularității în conceperea infrastructurii și a echipamentelor critice și solicită un sprijin sporit pentru punerea lor în practică, cu scopul de a reduce dependența UE de importurile de materii prime străine și de a spori eficiența în utilizarea resurselor;

Renunțarea treptată la aprovizionarea cu energie din Rusia

33. subliniază că provocările reprezentate de lipsa de solidaritate în UE și de unele state membre care acordă prioritate unor anumite interese au sensibilizat întregul continent cu privire la pericolele dependenței de un furnizor de energie nefiabil care instrumentalizează exporturile de energie; subliniază că lecțiile învățate din războiul de agresiune al Rusiei împotriva Ucrainei trebuie să se afle în centrul viitoarelor acțiuni ale UE, evidențiind în special importanța critică a unui răspuns european unit pentru a elimina dependențele periculoase în aprovizionarea cu energie;

34. subliniază că UE a înregistrat progrese în ceea ce privește reducerea dependenței sale energetice în mare parte datorită planului REPowerEU și celor 16 pachete de sancțiuni, ceea ce a dus la scăderea importurilor de gaze din Rusia (gazoducte și GNL) de la 45 % din totalul importurilor de gaze ale UE în 2021 la 19 %, conform situației din 2024;

35. își exprimă profunda îngrijorare cu privire la faptul că UE încă se bazează pe gazele din Rusia și, în plus, a înregistrat recent o majorare a importurilor, acestea crescând cu 18 % în 2024 și continuând să crească în 2025[1]; constată că, numai în 2024, statele membre au achiziționat GNL rusesc în valoare estimată de 7 miliarde EUR, iar de la invadarea Ucrainei de către Rusia, UE a importat petrol și gaze rusești în valoare de 200 de miliarde EUR – alimentând masiv[2] mașina de război a Rusiei;

36. salută publicarea unei foi de parcurs pentru renunțarea treptată la importurile de energie din Rusia, care trebuie să pregătească terenul pentru oprirea lor definitivă cât mai curând posibil;

37. salută interzicerea treptată a importurilor de gaze din Rusia, propusă

---

1 Adaptat în funcție de date mai recente – „The final push for EU Russian gas phase-out”, Ember, 27 martie 2025.

2 Centrul de cercetare privind energia și aerul curat, „Financing Putin’s war: Fossil fuel imports from Russia during the invasion of Ukraine”, https://energyandcleanair.org/financing-putins-war/.

de Comisie; subliniază că trebuie introdusă o interdicție la nivelul UE asupra tuturor importurilor de gaze naturale din Rusia până cel târziu în 2027, precum și asupra contractelor noi și a contractelor spot existente până la sfârșitul anului 2025; insistă asupra faptului că statele membre, inclusiv cele care beneficiază în prezent de derogări specifice pentru importurile de petrol din Rusia, ar trebui, în cele din urmă, să elimine treptat aceste importuri până cel târziu în 2027; salută viitoarele propuneri legislative în acest sens și invită Comisia să analizeze cum pot fi utilizate toate instrumentele de tranziție disponibile care ar putea duce la încetarea importurilor de combustibili fosili din Rusia până în 2027, cum ar fi introducerea unui sistem obișnuit de cote pentru importurile de gaze din Rusia în UE și introducerea unui preț maxim pentru GNL provenit din Rusia, în urma unei evaluări a impactului asupra pieței și a prețurilor; invită Comisia să pună la dispoziția întreprinderilor din UE seturi de instrumente eficace și solide din punct de vedere juridic, pentru a le facilita eforturile de reziliere a contractelor pe termen lung cu furnizorii din Rusia, fără a fi penalizate;

38. invită statele membre să includă livrările de gaze către UE de la terminalele Yamal LNG și Arctic LNG 2 în domeniul de aplicare al sancțiunilor UE și, respectiv, să sancționeze flota unică de nave transportatoare de GNL cu clasă de gheață legate de proiectul Yamal LNG; ia act de faptul că sancționarea transportatorilor de GNL ar fi foarte eficace, deoarece numărul navelor de transport de GNL cu clasă de gheață din lume este limitat; subliniază că acțiunile menționate mai sus ar necesita evaluări corespunzătoare ale impactului juridic și economic asupra întreprinderilor europene vizate și asigurarea faptului că acestea pot rezilia contractele;

39. salută includerea în foaia de parcurs a lanțului de aprovizionare cu material nuclear; constată cu îngrijorare că combustibilul nuclear rusesc rămâne prezent pe piața UE, inclusiv prin lanțuri de aprovizionare indirecte, și că, în 2023, 23,5 % din uraniul consumat în UE provenea din Rusia, iar 30,1 % din uraniul utilizat în flota nucleară a UE a fost îmbogățit de Rusia; ia act de faptul că, deși furnizorii interni măresc capacitatea instalațiilor lor europene pentru a răspunde cererii mai mari, pe măsură ce instalațiile renunță în mod proactiv la sursele rusești, sunt necesare de urgență decizii politice clare la nivelul UE și la nivel național pentru a aborda vulnerabilitățile menționate mai sus din lanțul de aprovizionare cu material nuclear; solicită, prin urmare, un sprijin pentru proiectele din Uniune care contribuie la o mai mare autonomie și securitate a aprovizionării cu combustibil nuclear;

40. își exprimă îngrijorarea cu privire la faptul că datele oficiale nu oferă o imagine completă a importurilor de energie din Rusia și a destinației finale a acestora, deoarece pe piața UE continuă să intre petrol și gaze rusești redenumite; constată cu regret că, în unele cazuri, acest lucru are loc cu acordul actorilor statali implicați;

41. este de acord cu ideea că o evaluare corespunzătoare a volumului importurilor de energie din Rusia este o condiție indispensabilă pentru eliminarea treptată a acestei dependențe; regretă dezinformarea continuă cu privire la importurile de energie din Rusia și subliniază necesitatea unei mai mari transparențe pe piața energetică a UE; invită statele membre să publice date privind originea gazelor rusești importate, exportate și consumate și îndeamnă la aplicarea tuturor măsurilor împotriva dezinformării cu privire la importurile de energie din Rusia; observă că obligațiile de raportare aplicabile, prevăzute în Regulamentul (UE) 2024/1787 privind reducerea emisiilor de metan în sectorul energetic, pot contribui la atingerea acestui obiectiv;

42. salută viitoarele propuneri privind mecanismele de transparență, monitorizare și trasabilitate, deoarece punerea efectivă în practică a sancțiunilor depinde de existența unor mecanisme de control compatibile în toate statele membre; evidențiază necesitatea stringentă de a se elabora un mecanism legislativ care să asigure transparența și trasabilitatea gazelor naturale provenite din Rusia și exportate în UE sub formă de gaz natural lichefiat și prin conducte, care să vizeze în final și importurile de petrol; subliniază că acest mecanism ar trebui extins în viitor și la importurile de energie din alte surse; consideră că pentru acest mecanism va fi nevoie de o cooperare între diferite servicii, printre care și serviciile UE din domeniul concurenței, Agenția pentru Cooperarea Autorităților de Reglementare din Domeniul Energiei (ACER) și autoritățile vamale naționale; solicită statelor membre să aibă în vedere consolidarea competențelor de anchetă penală ale autorităților vamale naționale, pentru a se asigura eficacitatea mecanismului de mai sus, și introducerea unor măsuri disuasive și a unor amenzi suficient de aspre, cum ar fi sancțiuni financiare corespunzătoare pentru nerespectarea sancțiunilor;

43. subliniază că trebuie adoptat un cadru juridic pentru diversificare, care să impună fiecărui stat membru să pregătească, în mod coordonat și prin intermediul autorităților competente corespunzătoare, un plan de renunțare definitivă la sursele de energie rusești, și să sprijine și să supravegheze pregătirea și punerea în aplicare a unor planuri de renunțare specializate la nivelul întreprinderilor care își desfășoară activitatea în sectoarele lor energetice respective; consideră că aceste planuri ar trebui să includă elemente privind producția internă și reducerea cererii;

44. condamnă apelurile la reluarea importurilor de energie din Rusia în urma unui acord de pace în Ucraina; respinge cu fermitate ideea unei posibile certificări a conductei Nord Stream 2 și insistă asupra dezafectării complete a conductelor Nord Stream; avertizează UE să nu redevină dependentă de un furnizor nefiabil și invită Comisia și statele membre să conceapă măsuri de prevenire a acestui lucru, cum ar fi contrasemnarea de către Comisie a oricăror eventuale

contracte cu Rusia sau folosirea obligatorie a platformei AggregateEU pentru acest tip de achiziții;

45. reamintește că energia este o necesitate fundamentală; subliniază că eliminarea treptată a importurilor de energie din Rusia trebuie să fie un efort colectiv, asigurându-se că niciun stat membru, nicio întreprindere și nicio gospodărie nu este lăsată în urmă; subliniază că statele membre nu se află în aceeași situație pentru a putea elimina treptat importurile de energie din Rusia în același mod și, prin urmare, îndeamnă la o solidaritate puternică între acestea, alături de adoptarea de către Comisie a unor măsuri de sprijin corespunzătoare, pentru a se asigura o tranziție justă și coordonată;

46. ia act de faptul că, pe termen scurt, este necesar să se înlocuiască importurile de energie din Rusia, eliminate treptat, cu surse fiabile din afara UE și, prin urmare, îndeamnă Comisia să propună măsuri care să asigure înlocuirea lor în măsură suficientă de către parteneri de încredere; subliniază, cu toate acestea, că aprovizionarea cu energie din Rusia nu ar trebui înlocuită cu noi dependențe în aprovizionare și, prin urmare, că, pe termen lung, importurile de energie ar trebui reduse treptat prin măsuri eficace de sprijinire a decarbonizării, a electrificării și a eficienței energetice și a economiilor de energie în sectoarele în care acest lucru este posibil și rentabil, precum și prin dezvoltarea producției interne de energie în conformitate cu planul REPowerEU;

47. subliniază că dependența energetică de Rusia nu ar trebui înlocuită cu noi dependențe de furnizori unici de tehnologii, componente sau materii prime energetice de importanță critică;

Revizuirea cadrului pentru securitatea aprovizionării

48. salută viitoarea revizuire a arhitecturii securității aprovizionării, inclusiv a Regulamentului privind siguranța furnizării de gaze și a Regulamentului privind pregătirea pentru riscuri în domeniul energiei electrice, precum și a altor acte legislative relevante; consideră că noua arhitectură de securitate a aprovizionării a UE ar trebui să reflecte astfel de schimbări fundamentale cum ar fi integrarea transsectorială tot mai puternică a sistemului energetic, noul peisaj geopolitic, schimbarea profundă a rutelor de aprovizionare, impactul schimbărilor climatice, precum și schimbările legate de maturitatea tehnologiilor energetice, care se reflectă în schimbarea costurilor egalizate ale energiei, și oportunitățile pe care aceasta le prezintă pentru tranziția energetică;

49. subliniază că eficiența energetică joacă un rol esențial în consolidarea securității aprovizionării cu energie, prin reducerea cererii globale de energie, reducerea dependenței de importurile de energie și creșterea rezilienței sistemului; consideră că noul cadru privind securitatea aprovizionării ar trebui extins pentru a reflecta o

nouă abordare față de securitatea aprovizionării cu energie, bazată nu numai pe sursele de energie, ci și pe principiul „eficiența energetică înainte de toate”, pe economiile de energie, pe eficiența costurilor și pe capacitatea de a produce diferite tipuri de energie pe plan intern; observă că, pe termen scurt, Uniunea ar trebui să se concentreze pe renunțarea efectivă și permanentă la importurilor de energie din Rusia, fără portițe de revenire, inclusiv prin asigurarea aprovizionării din alte surse de la parteneri de încredere și o mai bună utilizare a infrastructurii existente, continuând, în paralel, să dezvolte alternative interne la produsele energetice importate, acolo unde este posibil; subliniază, cu toate acestea, imperativul de a se dezvolta o arhitectură de securitate a aprovizionării adaptată exigențelor viitorului, care să reducă în mod sistematic dependența de actorii externi, în special prin promovarea eficienței energetice, promovarea economiilor de energie, îmbunătățirea circularității și asigurarea creșterii susținute a producției interne de energie curată și a unei infrastructuri energetice descentralizate și bine protejate;

50. subliniază necesitatea de a se acorda prioritate rezilienței infrastructurii energetice, pe baza lecțiilor învățate din războiul de agresiune al Rusiei împotriva Ucrainei, a atacurilor ce au vizat concret sistemele sale energetice și a avantajelor pe care le prezintă sistemele energetice descentralizate; consideră că noile unități energetice ar trebui să fie concepute cu elementul rezilienței inclus, chiar și în fața unor posibile amenințări militare și evenimente meteorologice extreme;

51. evidențiază că este nevoie de o cooperare mai strânsă între toți actorii în ceea ce privește reziliența infrastructurii energetice atât față de impactul schimbărilor climatice, cât și față de amenințările generate de om; subliniază că protecția acestei infrastructuri necesită implicarea mai puternică a guvernelor, inclusiv prin parteneriate de tipul public-privat; salută, în acest sens, recomandarea din raportul Niinistö de a se iniția o colaborare cu sectorul privat în vederea instituționalizării eforturilor de reducere a riscurilor, a testelor de rezistență intersectoriale și a măsurilor proactive de securitate; invită Comisia să se asigure ca o astfel de cooperare se reflectă în planurile care vizează gestionarea incidentelor și redresarea ulterioară și face obiectul unor exerciții periodice; ia act de faptul că strategia de pregătire a Uniunii include acțiuni de consolidare a parteneriatelor de tipul public-privat și invită Comisia să dezvolte în continuare măsuri specifice corespunzătoare pentru sectorul energetic în cadrul revizuirii arhitecturii pentru securitatea aprovizionării;

52. observă că în arhitectura pentru securitatea aprovizionării trebuie să se prevadă includerea gazelor din surse regenerabile și cu emisii scăzute de dioxid de carbon, cum ar fi biometanul și hidrogenul; reamintește că în Strategia privind hidrogenul s-a recunoscut deja rolul pe care îl poate juca producția de hidrogen din surse

regenerabile și cu emisii scăzute de dioxid de carbon în asigurarea flexibilității și a capacităților de stocare într-un sistem energetic integrat, cu o pondere ridicată a energiei din surse regenerabile; invită Comisia să recunoască caracterul reciproc complementar al hidrogenului și al energiei electrice în viitorul plan de acțiune pentru electrificare, în conformitate cu integrarea sectorului energetic, și să stabilească condiții clare pentru intensificarea producției de hidrogen cu scopul de a se aduce o contribuție la tranziția energetică, în special în sectoarele greu de decarbonizat;

53. evidențiază că riscurile legate de accesibilitatea prețurilor trebuie incluse în evaluările naționale ale riscurilor; cere ca măsurile naționale de pregătire pentru riscuri să fie puse în aplicare transparent, pentru a cultiva o mai mare încredere între statele membre; constată avantajele unei mai mari coerențe în ceea ce privește categoriile de consumatori protejați (categorii consecvente și clasificarea pe categorii de prioritate a utilizatorilor rețelei în caz de debranșare), pentru a se favoriza stabilirea unor planuri coordonate de reducere a sarcinii consumatorilor, inclusiv a unor planuri de sprijinire a gospodăriilor vulnerabile afectate sau expuse riscului de sărăcie energetică în timpul unei crize energetice;

54. subliniază necesitatea unei politici energetice unificate, reziliente și coordonate strategic; subliniază că, odată cu integrarea tot mai puternică a piețelor energetice din UE, securitatea energetică devine treptat o responsabilitate comună a tuturor statelor membre, ceea ce impune solidaritate și coordonare pentru a se evita acțiunile unilaterale care ar putea submina securitatea întregii UE; avertizează că luarea unei decizii unilaterale de către un singur actor de a încheia un acord energetic dăunător cu o țară din afara UE ar putea expune întreaga UE unor noi crize energetice, volatilității prețurilor și unei presiuni geopolitice;

55. observă că este necesară o coordonare mai strânsă între statele membre în ceea ce privește dezafectarea unităților de producție învechite cu impact transfrontalier, precum și în ceea ce privește retragerea din sistem a capacităților de producție pentru a se asigura finalizarea și funcționarea instalațiilor alternative, deoarece acest lucru afectează disponibilitatea și accesibilitatea energiei în țările învecinate;

56. subliniază că tehnologiile bazate pe date ar trebui să aibă un impact pozitiv asupra gestionării securității energetice; recunoaște că este important să dispunem de informații și date cuprinzătoare privind energia pentru a identifica amenințările în continuă evoluție la adresa securității energetice și pentru a lua măsuri de răspuns în fața lor, precum și pentru planificarea infrastructurii, și dorește o mai bună coordonare la colectarea acestor informații și date;

57. invită Comisia să includă în propunerea privind securitatea

aprovizionării dispoziții tehnice pentru standardizarea și interoperabilitatea componentelor critice ale sistemului energetic al UE, în special a transformatoarelor de energie electrică, pentru a se garanta că lipsa standardizării nu împiedică solidaritatea europeană;

58. salută înființarea de către Rețeaua europeană a operatorilor de sisteme de transport de energie electrică (ENTSO-E) a unui nou grup operativ privind securitatea infrastructurilor critice, menit să analizeze și să propună recomandări pe subiectul securității infrastructurii critice; subliniază că este important să se includă lecțiile învățate din experiența Ucrainei, inclusiv competențele de specialitate prețioase ale unității speciale din cadrul operatorului ucrainean de transport (OST) însărcinate cu identificarea și atenuarea amenințărilor la adresa infrastructurii critice; invită Comisia să colaboreze strâns cu ENTSO-E pentru a realiza o evaluare sistemică cuprinzătoare a amenințărilor la adresa rețelei de energie electrică a UE, care trebuie finalizată până în 2026;

°

° °

59. încredințează Președintei sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.